ΕΤΟΣ Ε. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1888 ΑΡ. 195

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἐν τοῖς παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ τελωνείου καταςήμασι τοῦ ἐνταῦθα κ. Κωνσαντίνου Ι. Καραγεωργιάδου, πωλεῖται παντὸς εἴδους ξυλεία Τεργέςης (Βενέτικα) Ρωσσίας, Σουηδίας, καὶ Ἀνατολῆς εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Γίνονται δεκταὶ καὶ παραγγελίαι πρὸς ἀποςολὴν εἰς οἱονδήποτε μέρος τῆς νήσου.

Ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Κ. Μετάλλα εὑρίσκεται κινίνη πρώτης ποιότητος, ἐξοδευομένη ἀντὶ 10 μόνον παράδων τὸν κόκκον. Οἱ βουλόμενοι θὰ μείνωσιν εὐχαριςημένοι ἔκ τε τῆς δυνάμεώς της καὶ τῶν καταλλήλων περὶ τῆς χρήσεως αὐτῆς ὁδηγιῶν καὶ συμβουλῶν.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ.

—«:§:»—

Τῆς Κύπρου τὰ πράγματα, ἀπὸ τοῦ μεγαλειτέρου μέχρι τοῦ μικροτέρου, ἀπὸ αὐτῶν τῶν κυβερνητικῶν της, μέχρις αὐτῶν τῶν κοινοτικῶν της, ἀπὸ παντὸς γενικοῦ μέχρι παντὸς μεριικοῦ, ἔχουσι τὴν σκληρὰν καὶ κατηραμένην τύχην νὰ μένωσι πάντοτε μετέωρα, ἐν τῷ μέσῳ δηλαδὴ τῆς ὁδοῦ. Πᾶσα ἀρχὴ προθύμως καὶ, ἴσως, μετὰ μείζονος ἢ τῆς δεούσης σπουδῆς γίνεται, ἀλλὰ τέλος, οὐδέποτε ἐπιδιώκεται, οὐδέποτε κατορθοῦται. Μετὰ τὴν ἔναρξιν, ἀμέσως ὁ κόρος, καὶ σὺν τῷ κόρῳ ὁ νήδυμος ὕπνος, ἡ ληθαργία. Ἔχομεν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἰσχυροῦ ἐκείνου πνεύματος, τοῦ αἰθέρος, τοῦ ὁποίου τὸ ἄγγος ἀμ' ὡς μείνῃ ἀνοικτὸν, εἰς ὀλίγον χρονικὸν διάστημα ἐξατμίζεται καὶ οὐδὲν μένει, ἢ τὸ ἄγγος κενὸν καὶ νεκρόν.

Ἡ ἰδιότης αὕτη φαίνεται νὰ ἦνε φυσικὴ τῆς νήσου καὶ ὄχι μόνον τῶν νησιωτῶν· τὴν ἔχει τὸ νερόν της, ἡ γῆ της, ἡ μᾶλλον τὸ ὄνομά της. Περὶ Κύπρου προκειμένου νὰ συζητήσωσί τινες ἢ νὰ ἐνεργήσωσιν, ἐπηρεάζονται ἀμέσως ὑπὸ τῆς φυσικῆς ταύτης ἰδιότητος καὶ θὰ φθάσωσι μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου, ὅπερ, ἀρκετά μὲν προχωρημένον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, κατὰ πολὺ δ' ἐπίσης ἀφιστάμενον τοῦ τέλους, εἶνε πάντοτε τὸ κάκιστον δι' αὐτὴν καὶ τοὺς κατοίκους της.

Ὅπου καὶ ἂν στρέψωμεν τὸ βλέμμα βλέπομεν βασιλεύοντα τὸν Μετεωρισμόν, πᾶς δ' ὅστις ἔσχε τὸ ἀτύχημα νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ βῆμα πρὸς βῆμα εἰς τὰς παντοίας καὶ περὶ παντὸς, γενικοῦ ὅμως, ζητήματος ἐνεργείας καὶ προσπαθείας μας, εὑρέθη αἴφνης ἐντὸς τῆς βασιλικῆς αὐλῆς τοῦ Μετεωρισμοῦ, περικυκλωμένος ὑπὸ ἰσχυρᾶς δυνάμεως πολλῶν ταγμάτων, τῆς Ἀκηδίας, τῆς Νωθρότητος, τῆς Ἀσυμφωνίας, τῆς Ἰδιοτελείας, καθ' ὧν οὐδὲν ἰσχύουσιν, ὅσαι ἂν κατ' αὐτῶν δυνάμεις ἀντιταχθῶσι. Βασίλειον τοῦ Μετεωρισμοῦ, πλῆρες, Μοναρχικόν.

Διηγοῦνται οἱ προπάτορες ἡμῶν ὅτι, κατά τινα ἐποχὴν, διοικητικῶς τὰ πράγματα τῆς Κύπρου ἐχώλαινον κατὰ πολὺ καὶ ἐν συνεχείᾳ, παντοῖαι δὲ καταχρήσεις ἐν παντὶ διοικητικῷ κλάδῳ εἶχον ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον. Ἡ Πύλη δυσφοροῦσα τότε ἐπὶ τῇ ἐλεεινῇ ταύτῃ καταστάσει προέβαινεν εἰς ἀποστολὰς τῶν μᾶλλον δραστηρίων ὑπαλλήλων, ἐξελεγκτῶν καὶ διοικητῶν της, οὐδὲν ὅμως κατώρθουν οὗτοι, διότι ἅμ' ὡς ἀπεβιβάζοντο ἐν Κύπρῳ ἐγίνοντο πανόμοιοι τοῖς παλαιοῖς ὑπαλλήλοις. Τὰ αὐτὰ καὶ αὐτοὶ ἔπραττον, τὴν αὐτὴν διοίκησιν ἠκολούθουν. Τέλος προσκαλεῖται ὁ διοικητὴς τῆς νήσου ἐν Κων]πόλει ἵνα δῷ ἐκεῖ λόγον τῶν ἐφ' οἷς κατηγορεῖτο πολλῶν καὶ παντοίων πράξεών του, οὗτος δὲ φροντίζει καὶ λαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ποσότητά τινα χώματος τῆς Κύπρου, δι' οὗ ἐσκόνισε τὰς ἕδρας τῶν ἀναωρίτων καὶ ἐξελεγκτῶν του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης του καὶ οὕτως ἐξῆλθεν ἀθωότερος περιστερᾶς. Τέλος ὅμως γνωσθέντος τοῦ μυστικοῦ, ὅτι τὸ χῶμα τῆς Κύπρου ἔχει τοιαύτην τινὰ ἰδιότητα καὶ τοῦ, οὗπερ ἐχρήσατο στρατηγήματος ὁ ὑπὸ ἐξέλεγξιν διοικητὴς καὶ, ἀλλαχθεισῶν τῶν ἕδρῶν, ἀνακρίνεται ἐκ νέου οὗτος, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἦτα νὰ φιλοξενηθῇ ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὰς φυλακάς.

Ὁ μῦθος λόγος ψευδής ἐστιν, ἀλλ' εἰκονίζει ἀλήθειαν.

Εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι ἡ τοιαύτη ἰδιότης φαίνεται ὅτι εἶνε φυσικὴ τῆς νήσου, ἀλλ' εἰς τί δύναται ὁ τόπος ὅταν οἱ κάτοικοί του εἰς οὐδὲν συντελοῦσι; Ἡ τύχη, τὸ γόητρον, ἡ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀξία ἑκάστου τόπου ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς ἀξίας καὶ ἱκανότητος τῶν κατοίκων του. Οἱ κύπριοι ἔκπαλαι ἀπεδείχθησαν εἰρηνικοὶ καὶ εὐάγωγοι, ὑπομένοντες εὐαγγελικώτατα πᾶσαν διοικητικὴν καταπίεσιν· φυσικῷ τῷ λόγῳ λοιπὸν περὶ τοιούτων φιλησύχων λαῶν προκειμένου, οὐδεὶς ἔδιδε μεγίστην προσοχήν, διότι ἐν τῇ πολιτικῇ δὲν ἐκτιμῶνται αἱ εὐαγγελικαὶ ἀρεταί.

Τούτου λοιπὸν ἕνεκεν καὶ ἀνέκαθεν ἡ Κύπρος διωκεῖτο ὡς μία ἀγέλη ἡμέρων καὶ ἀκάκων πρβάτων, ὧν οὐδεὶς γογγυσμὸς ἠκούετο οὔτε κατὰ τὴν μετὰ τοῦ δέρματος ἀποκείρωσιν οὔτε κατὰ τὴν μέχρις αἵματος ἄμελξιν, καὶ κατὰ τὸ ἐν Βερολίνῳ συνέδριον συνωμολογήθη σύμβασις ἥτις ἀφεῶρα πᾶν ἄλλο ἢ ἀνθρώπους, λογικοὺς, συναισθανομένους τὰ δίκαιά των, καὶ ἐπομένως ἀξίους προσοχῆς τινος.

Ἡ ἐν παντὶ λοιπὸν ζητήματι κυπριακῷ ἀτέλεια, ἀστασία, ἀμφιβολία καὶ ἀβεβαιότης ἔγκειται ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τῶν Κυπρίων, ὧν αὐδεμία ἐνέργεια, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, ἀφικνεῖται μέχρι τέλους καὶ τὰ πάντα μένουσιν ἐν ἐπικινδυνοτάτῃ ἐκκρεμότητι. Οὐδεμία ἀνάγκη, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λόγων μας, νὰ ἀπαριθμήσωμεν ὁπόσα καὶ ὁποῖα πολιτικὰ καὶ κοινοτικὰ ζητήματα, ἀπὸ τῶν σπουδαιοτέρων μέχρι τῶν ἀσημαντοτέρων, ἔσχον τὴν τύχην νὰ γεννηθῶσι μόνον καὶ νὰ μείνωσιν ἀμέσως νεκρά, διότι πρὸς εἰδότας λαλοῦμεν. Ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν, κατορθοῦμεν, ὅπερ ὑποδείκνυσιν ὅτι δὲν εἴμεθα διὰ τίποτε ἄξιοι. Ὑπάρχει τι ὅπερ ἐθεωρήθη λυσιτελέστερον καὶ συντελεστικώτερον πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων ἐν τῇ νήσῳ καὶ ὅπερ ἀπῃτήθη καὶ ἐνηργήθη ὁμοφωνότερον, ἀπὸ τοῦ τῆς ἀποστολῆς πρεσβείας ζητήματος; Καὶ ὅμως ἰδοὺ ὅτι καὶ τοῦτο διατελεῖ μετέωρον καὶ, Κύριος οἶδε, πόσα θὰ παρεμβάλῃ ἡ ἀναβολὴ κωλύματα, ἅτινα θὰ ἐπιφέρωσι τὴν ὁλοτελῆ ματαίωσιν τοῦ ζητήματος. Πῶς νὰ μὴ χαράκτηρίζηται πᾶσα στιγμιαία, ὡς ἀστραπὴ, ἔκλαμψίς μας, ὡς «ἐνέργεια θερμοκεφάλων τινῶν» καὶ πῶς νὰ μὴ μᾶς εἰρωνεύηται ὁ κόσμος ὅτι «δογκισωτικοὺς» πολέμους καὶ «δογκισωτικὰς ἐπιτροπὰς ἐκτοξεύομεν» κατὰ τῶν ἀρχόντων μας; Ἔχομεν ἀρκετὰ εὐθικτον τὴν φιλοτιμίαν, ἀλλὰ δέον νὰ καταπίνωμεν ἀγογγύστως τὰ πικρὰ ταῦτα καταπότια, ὡς συντελεστικὰ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς ἀκριβῶς διαγνωσθείσης νόσου ὑφ' ἧς κατεχόμεθα.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

—«:§:»—

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἡ Τεργεσταία «Ν. Ἡμέρα» τῆς 17]29 Σεπτ. γράφει τὰ ἑξῆς:

Ἐν τῷ «Χρόνῳ» ἐδημοσιεύθη τὸ ἑξῆς περὶ Κύπρου ἄρθρον· «Τὰ πράγματα τῆς Κύπρου δὲν ἐλκύουσι ζωηρῶς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἄγγλων, καίτοι ὑπάρχουσι λόγοι, ὧν ἕνεκεν δὲν ἔπρεπε νὰ διαφεύγωσιν ὅλως τὴν προσοχήν. Ἀπεκτήσαμεν τὴν νῆσον ἐν ἔτει 1878

ὡς στρατιωτικὸν σταθμόν. ἐπί τινα δὲ χρόνον πάντες ἐφαίνοντο κατευχαριστημένοι ἐκ τῆς νέας κτήσεως. Συνεφωνήσαμεν ν' ἀποτείνωμεν εἰς τὸν Σουλτάνον ποσὸν, ὅπερ ἐφωράθη λίαν ὑπέρογκον, ἐξακολουθοῦμεν δ' ἀπὸ δέκα ἐτῶν καταβάλλοντες τακτικῶς τὸ ποσὸν τοῦτο. Μέχρι τοῦδε μικρὸν ἐχρησίμευσεν ἡ κατοχὴ, ἐπειδὴ ὅμως κατὰ μέσον ὅρον καταβάλλομεν ὑπὲρ αὐτῆς ἀνὰ πᾶν ἔτος περὶ τὰς τριάκοντα χιλιάδας λιρῶν, δέον νὰ ὑποτεθῇ ὅτι τὰ ὑπουργεῖα, ἅτινα διεδέχθησαν ἄλληλα ἀπὸ τοῦ 1878, κρίνουσι τὴν κτῆσιν ἀνταξίαν τῆς θυσίας. Ἡ θέσις τῆς Κύπρου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς παγκοσμίου ἡμερώσεως δὲν εἶνε ἀνεπιφανής. Κειμένη εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἑνώσεως τῶν τριῶν μεγάλων πολιτισμῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου, τοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ τῆς Ἀσίας, σώζουσα δ' ἀναρίθμητα ἴχνη καὶ λείψανα τοῦ κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς, κλασικοὺς καὶ μεσαιωνικοὺς χρόνους βίου, ἡ νῆσος παρέχει εὐρὺ στάδιον εἰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας, ὧν ἐπελήφθη ἤδη ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Αἱ ἀνασκαφαὶ, ἃς ἐπεχείρησαν ἑταῖροι τῆς Βρετανικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς θέσεως, ἔνθα ἔκειτο ὁ ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης, ἤγαγον εἰς φῶς ἐρείπια ἀρκοῦντα, ὅπως ὁρισθῇ εἰς τὰ καθόλου ὁ ρυθμὸς τῆς οἰκοδομῆς. Ἐπιγραφαὶ εὑρέθησαν περὶ τὰς 150, εὑρέθησαν δὲ καί τινα καλλιτεχνήματα, ἐν οἷς μαρμαρίνη κεφαλὴ παιδὸς ἀρίστης, ἑλληνικῆς τέχνης. Ἐν γένει τὰ πορίσματα τῶν ἀνασκαφῶν ὑπῆρξαν τοσοῦτον ἐνθαρρυντικὰ, ὥστε χώρα πλουσία οἵα ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ διακοπῶσιν ἕνεκεν ἐλλείψεως χρημάτων. Καὶ ταῦτα μὲν ἐνδιαφέρουσι τοὺς εὐπόρους ἐραστὰς τῆς ἀρχαίας τέχνης. Ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλης ἀπόψεως τὰ πράγματα τῆς Κύπρου εἶνε ἄξια τῆς προσοχῆς τῶν Ἀγγλων φορολογουμένων. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς νήσου εἶναι, τό γε νῦν ἔχον, ἥκιστα εὐάρεστος. Ὅτι ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ τόπου ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα, οὐ μόνον ὑπάρχει ἰσοζύγιον, ἀλλ' ἀπομένει καὶ σπουδαῖον περίσσευμα. Ἐν συνόλῳ, κατὰ τὴν δεκαετῆ ἀγγλικὴν διαχείρισιν, εἰσεπράχθησαν λ. στ. 1,672,426, ἐδαπανήθησαν δὲ 1,127,579. Ἀπελείφθη λοιπὸν περίσσευμα ἐκ λ. στ. 544,847. Ἀλλ' ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας ἀπορροφᾷ 92,000. λ. στ. κατ' ἔτος, ἵνα δ' ἐπαρκέσῃ εἰς τὸ βάρος τοῦτο ἡ νῆσος, ἐδέησε νὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, καταβαλοῦσα ἐν ὅλῳ λ. στ. 294,000. Προστιθεμένου τοῦ ποσοῦ τούτου, αἱ ὁλικαὶ πρόσοδοι τῆς νήσου ἐν μιᾷ δεκαετίᾳ ἀνέρχονται εἰς 1,966,426. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐδαπανήθησαν, ἐπὶ τόπου 1,127,579 καὶ εἰς φόρον τῇ Πύλῃ 893,750, ἤτοι ἐν ὅλῳ 2,021,329. Ἀπέμεινε λοιπὸν ἔλλειμμα ἐκ 54,903 λ. στ. Τὸ εὐκρινὲς συμπέρασμα εἶνε ὅτι, ἐνῷ αἱ πρόσοδοι τῆς νήσου κατέλιπον ἐν μιᾷ δεκαετίᾳ περίσσευμα ἐκ 544,000 λ. στ. ο φόρος τῆς ὑποτελείας ἀπερρόφησεν 893,000, ἐξ ὧν 294,000, κατέβαλε τὸ ἀγγλικὸν ταμεῖον. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ Κύπρος ἠγόρασεν ἀντὶ 600 χιλ. λιρ. τὸ προνόμιον τοῦ κυβερνᾶσθαι ἐπὶ δέκα ἔτη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Ἐφέτος τὸ εἰς 31,466 λ. στ. ὁρισθὲν περίσσευμα ἐλαττοῦται τοῦ μέσου ὅρου, διότι ἡ Κύπρος ὑπέφερε δεινῶς ἐξ ἀνομβρίας, ἥτις ἔν τισι μὲν διαμερίσμασι κατέστησεν ἀναγκαῖα ἕκτακτα μέτρα ἀνακουφίσεως, ἀλλαχοῦ δὲ ἐπήνεγκεν αὔξησιν τῶν ἀγροτικῶν ἐγκλημάτων, συνεπεγκοῦσαν αὔξησιν τῶν ἀστυνομικῶν καὶ δικαστικῶν δαπανῶν. Ὁ ἁρμοστὴς Σὶρ Βούλουερ ἔκρινεν ἀπαραίτητον νὰ καταβάλῃ ἡ Ἀγγλία ἐξ μυριάδας λιρῶν, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἰσοζύγιον καὶ ἐξοφληθῇ ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, παρὰ τὴν σύστασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἀποικιῶν, ἠρνήθη νὰ διαθέσῃ πλείονας τῶν τρισμυρίων λιρῶν, ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι «δι' ἐπιμελεστάτης διαχειρίσεως τῶν πόρων τῆς νήσου, διὰ προσκαίρου χρησιμοποιήσεως τῶν παρακαταθηκῶν καὶ δι' ἄλλων συνδυασμῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ δι' εὐσταθοῦς περιστολῆς τῶν δαπανῶν, καὶ ἰδίᾳ δὲ δι' ἐλαττώσεως τῶν ὑπερβαινόντων ποσόν τι μισθῶν», θὰ ἀποκαταστῇ τὸ ἰσοζύγιον. Ὁ λόρδος Κνούτσφορδ ἀπεκρίθη ὅτι καταβάλλεται μὲν πᾶσα προσπάθεια πρὸς περιστολὴν τῶν δαπανῶν, ὅτι ὅμως ἡ ἐλάττωσις τῶν μισθῶν κεῖται ἐκτὸς συζητήσεως, τοῦτο δὲ χάριν τῆς δημοσίας πίστεως, « διότι πολλοὶ τῶν ὑπαλλήλων κατέλιπον ἑτέρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, ἵνα ὑπηρετήσωσιν ἐν Κύπρῳ». Τὸ ἐπιχείρημα ἐφαίνετο ἀκαταμάχητον· ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑφυπουργὸς ἀνταπήντησεν ἀλλοκότως ὅτι, «ἐὰν ἡ πρόσκαιρος ἐλάττωσις τοῦ μισθοῦ ἐκληφθῇ ὡς φορολογία, εἰς τὴν τυχαίαν ταύτην περιπέτειαν ὑπόκεινται πάντες οἱ ὑπάλληλοι, ἐν Κύπρῳ ἢ ἀλλαχοῦ». Ἐν ἄλλαις λέξεσι τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν φρονεῖ ὅτι οὐδὲν ἔχει τὸ ἄδικον ἡ αὐθαίρετος ἐλάττωσις μισθῶν προσυμπεφωνημένων, τον κατάφωρον δὲ τοῦτον σφετερισμὸν δὲν θεωρεῖ ὡς ἀθέτησιν τῶν ὅρων τῆς δημοσίας ἠθικῆς, διότι πρόκειται περὶ φορολογίας! Ἀφοῦ οὕτω κρίνει Ἄγγλος ὑπουργὸς, οὐδὲν ἄπορον, ἐὰν τὰ αἱρετὰ μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς Κύπρου προσεπάθησαν νὰ ἐλαττώσωσι τοὺς μισθοὺς πάντων τῶν Ἀγγλων ὑπαλλήλων. Ὁ ἁρμοστὴς ἐξανέστη τότε· ἀλλ' ἐὰν γίνωσι δεκταὶ αἱ θεωρίαι τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ἡ διαγωγὴ τῶν Κυπρίων ἦν, οὐ μόνον νόμιμος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄκρον πατριωτική. Κατ' οὐσίαν πιστεύεται ὅτι αἱ δαπάναι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐν Κύπρῳ εἶναι δεκτικαὶ σπουδαίας ἐλαττώσεως, ἐν διακοινώσει δ' ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1888 ὁ λόρδος Κνούτσφορδ ἀγγέλλει ὅτι, κατὰ τὴν προσεχῆ χηρείαν τῆς θέσεως, ὁ μισθὸς τοῦ ἁρμοστοῦ θὰ ἐλαττωθῇ ἀπὸ 4000 λ. εἰς 2000, ὁ δὲ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπικρατείας ἀπὸ 1200 εἰς 800, θὰ ἐφαρμοσθῇ δ' ἐν πᾶσι τοῖς κλάδοις τῆς ὑπηρεσίας αὐστηροτάτη οἰκονομία. Τοῦτο εἶνε βεβαίως ἀναγκαιότατον· συζητέον ὅμως ἐὰν ἐπιεικῶς πολιτευόμεθα πρὸς τοὺς Κυπρίους, ἐπιβάλλοντες αὐτοῖς τὸ μέγιστον μέρος τοῦ καταθλιπτικωτάτου φόρου τῆς ὑποτελείας. Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι ἡ Κύπρος ὠφελήθη μεγάλως τεθεῖσα ὑπὸ ἀγγλικὴν διαχείρισιν. Παρέσχομεν αὐτῇ ὡς ὡμολόγησεν ὁ Κ. Χαϊκάλης, τὸ ἀνεκτίμητον πλεονέκτημα ἀδιαφθόρου καὶ ἀμερολήπτου δικαιοσύνης, ἀπηλλάξαμεν δ' αὐτὴν τῆς μάστιγος τῶν ἀκρίδων. Ἀλλὰ τὸ ἀντίτιμον ἀπέτισαν οἱ Κύπριοι ἀδρῶς. Κατέβαλον ἥμισυ ἑκατομμύριον λιρῶν ἐντὸς δέκα ἐτῶν, ἐὰν δ' ὑπερισχύσῃ ἡ γνώμη τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, θὰ καταβάλωσιν ἔτι πλείονα ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ ὅμως ἐὰν παράσχωμεν πίστιν εἰς τὸν κ. Χαϊκάλην, αἱ πρὸ δεκαετίας εὐέλπιδες προσδοκίαι βιομηχανικῆς καὶ γεωργικῆς ἀναπτύξεως δὲν ἐπληρώθησαν, οὐδ' εἶναι πιθανὸν νὰ πληρωθῶσιν, ἐφ' ὅσον ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας ἀπορροφᾷ τὸ καθαρώτερον μέρος τῶν προσόδων καὶ τὸ θησαυροφυλάκιον τρέφει ἰδιαιτέρας θεωρίας περὶ φορολογικῶν περιπετειῶν. Τὸ ἐνεστὸς σύστημα, καθ' ὃ τὸ ἐξ Ἀγγλίας βοήθημα ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ταλαντευομένων ἀναγκῶν τῆς ἐπιτοπίας διαχειρίσεως, δὲν εἶναι εὐχάριστον. Ἐὰν εἶναι δίκαιον νὰ φέρῃ ἡ χώρα αὕτη ἓν μέρος τοῦ ἐπαχθοῦς φόρου τῆς ὑποτελείας, τὸ ποσοστὸν καλὸν εἶναι νὰ ὁρισθῇ ἀναλλοιώτως καὶ ἐν ἐλευθερίῳ πνεύματι. Τὴν Κύπρον κατέχομεν χάριν ἰδίων ἡμῶν σκοπῶν, πρὸς τοὺς σκοποὺς δὲ τούτους δέον νὰ ὦσιν ἀνάλογοι αἱ θυσίαι. Ἐὰν ἐπήρχετο διαρκής τις συμφωνία, τὰ περισσεύματα, ἅτινα θὰ ἐπετυγχάνοντο δι' ἀγαθῆς διαχειρίσεως, θὰ διετίθεντο πρὸς ἐλάττωσιν φόρων, ἢ ἀνάπτυξιν τῶν βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν πόρων τῆς νήσου, ἐνῷ νῦν χρησιμεύουσιν εἰς ἐλάττωσιν τοῦ βοηθήματος, ὠφελοῦντα μόνον τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον. Ὑπὸ τοὺς ἐνεστῶτας ὅρους, τηροῦμεν μὲν τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀπονέμωμεν ἀμερόληπτον δικαιοσύνην, δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν νῆσον τὴν ἀρχαίαν εὐημερίαν καὶ εὐφορίαν».

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσταί μας ὅτι πρό τινος, δύο μέλη τῆς πρεσβείας οἱ κ.κ. Θ. Περιστιάνης καὶ Π. Κωνσταντινίδης παρουσιάσθησαν εἰς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Μ. Ἁρμοστὴν καὶ ἠρώτησαν τὴν γνώμην του ἂν ἐγκρίνῃ κατάλληλον τὸν Ἀπρίλιον πρὸς ἀπέλευσιν τῆς πρεσβείας, ἐκεῖνος δὲ ἀπήντησεν ὅτι οὐδεμίαν γνώμην δύναται νὰ δώσῃ πρὶν ἐρωτήσῃ περὶ τούτου τὸ ὑπουργεῖον. Ἐλήφθη καθ' ἃ μανθάνομεν ἤδη ἀπάντησις ἐκ τοῦ Ὑπουργείου, ἣν καὶ διεβίβασεν ὁ Μ. Ἁρμοστὴς εἰς τοὺς ἡμετέρους, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἔχει καμμίαν ἔνστασιν ὡς πρὸς τοῦτο.

*
* *

Τολμηραὶ κλοπαὶ λαμβάνουσαι χώραν κατ' αὐτὰς εἰς Λεμησσὸν, μᾶς ἀναγκάζουσι νὰ φυλάττωμεν πλέον καὶ τὰ σίδηρα τῶν ἐξωστῶν, διότι τῇ ἀληθείᾳ δύνανται καὶ αὐτὰ νὰ κλαπῶσι χωρὶς νὰ γνωσθῶσιν οὔτε νὰ συλληφθῶσιν οἱ κλέπται. Ἀπὸ πολλοῦ τέλος πάντων δὲν ἠκούσθη νὰ κλαπῶσι χαρούπια ἀπὸ μαγαζείου εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως κειμένου! Νὰ γεμισθῶσιν σακκοῦλλαι ὅλαι ἀπὸ χαρούπια, εἶνέ τι τόσον τολμηρὸν, ὥστε καταν ἀπίστευτον. Καὶ ὅμως τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἠνοίχθη τοιαύτη ἀποθήκη, τοῦ κ. Μαυρομουστάκου πάλιν, (φαίνεται ὅτι εἶνε μὲ τὴν ἑβδομάδα τὰ πράγματα) καὶ σακκοῦλλαι ἐγεμίσθησαν χαρουπίων, τὰς ὁποίας ὅμως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σηκώσωσιν οἱ κλέπται, κωλυθέντες, Κύριος οἶδε πόθεν, ἴσως ἀπὸ τῆς καταλάβούσης αὐτοὺς πλέον ἡμέρας. Ἡ ἀστυνομία περιμένει ἀνυπομόνως τὸν παθόντα νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς κλέπτας καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ ἀμέσως κατ' αὐτῶν τοὺς αὐστηροὺς νόμους της.

*
* *

Τὰ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λεμησσοῦ εἰσπραχθέντα χρήματα διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς πρεσβείας, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσωμεν πάντας ὅτι εἶνε ἕτοιμα κατὰ πᾶσαν στιγμήν. Καὶ σήμερον ἐὰν εὐδοκήσῃ ἡ πρεσβεία ν' ἀναχωρήσῃ, οἱ ἀξιότιμοι κύριοι οἱ ἐνεργήσαντες ζητήσαντες καὶ καθορίσαντες τὰς συνεισφορὰς τὰς ~~καταβάλλουσιν~~ ἀμέσως, διότι, ὅταν περιεφέροντο καὶ ἐνήργουν, δὲν ἔπραττον τοῦτο πρὸς τὸ θεαθῆναι.

*
* *

Χασὰν Πουλλῆ ἀνδραγαθήματα. Ὁ ἥρως τῆς ἡμέρας εἶνε ὁ Πουλλῆς. Δὲν ἀφίνει νὰ παρέλθῃ ἑβδομὰς χωρὶς νὰ γείνῃ περὶ αὐτοῦ λόγος. Πληροφορηθεὶς οὗτος ἐσχάτως ὅτι ὁ Μασὰρ Ὄν-πασης, ἀδελφὸς ἐκείνου, ὃν αὐτὸς ἐφόνευσε πρό τινος, εὑρίσκεται εἰς τὸ χωρίον Σταυροκόννου μετὰ ζαπτιέδων καὶ παραμονεύουσιν ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν, ἐπῆγεν εἰς τὸ χωρίον καὶ ἐνῷ ἐκάθητο ὁ Ὄν-πασης ἐντὸς τοῦ καφενείου μεταξὺ τόσων ἄλλων καὶ ἔπαιζε χαρτία μετὰ τῶν ζαπτιέδων, ὁ Πουλλῆς εἰσάγει διά τινος ὀπῆς τὸ τρομερὸν τουφέκι του, πυροβολεῖ καὶ ρίπτει ἄπνουν μόνον τὸν Ὄν-πασην χωρὶς νὰ βλάψῃ κανένα ἄλλον καὶ τρέπεται εἰς φυγήν.

Οἱ λοιποὶ ζαπτιέδες ἀφοῦ εἶδον βληθέντα ὡς ὑπὸ κεραυνοῦ καὶ πεσόντα τὸν Ὄν-πασην, ἔχασαν τὰ πάτερά των οἱ δυστυχεῖς καὶ δὲν εὕρισκον ποῦ νὰ κρυβῶσιν.

Ὁ Χασὰν Πουλλῆς θὰ διδάξῃ εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανά μας τὰ καθήκοντά των. Πυροβολήσας καὶ φονεύσας τὸν Ὄν-πασην, ὡς νὰ ἔλεγεν εἰς αὐτὸν «σὺ διετάχθης νὰ ἔλθῃς νὰ μὲ παραμονεύῃς διὰ νὰ μὲ συλλάβῃς καὶ κάθησαι μέσα εἰς τὰ καφενεῖα καὶ παίζεις χαρτιὰ, ἐνῷ ἐγὼ εἶμαι δύο βήματα μακράν σου;»

Ἔχει, λέγει ὁ Πουλλῆς ὡς μανθάνομεν, ἀκόμη τρεῖς νὰ τελειώσῃ, δύο ἀθωμανοὺς καὶ ἕνα χριστιανὸν καὶ τότε νὰ παραδοθῇ ὁ ἴδιος εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Καὶ ἐνσφραγίστους διαταγὰς ἀκόμη διδει ὁ Πουλλῆς. Εἴς τινας ἐμπόρους χαρουπίων ἔπεμψεν εἰς Πισσοῦρι ἐπιστολὴν ὡς ἐμάθομεν, ἐφ' ἧς, παρὰ τῇ ἐπιγραφῇ ἦσαν σημειωμένα τὰ ἑξῆς: «τότε νὰ ἀνοιχθῇ ἡ ἐπιστολὴ ὅταν θὰ ἦνε ὅλοι παρόντες». Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη μέχρις ἐσχάτων δὲν εἶχεν ἀνοιχθῇ, ἄγνωστον ὅμως ἂν αὕτη προέρχηται πράγματι ἐκ τοῦ Πουλλῆ ἢ ἔκτινος ἄλλου, θελήσαντος νὰ διασκεδάσῃ διὰ τούτου.

*
* *

Κατ' εἰδήσεις ἃς ἔχομεν, αἱ πλεῖσται γαῖαι τῆς Μεσαορίας ἐποτίσθησαν ἀπὸ τῶν ποταμῶν τῶν ρευσάντων ἕνεκα τῶν τελευταίως καταπεσουσῶν βροχῶν. Ἡ σπορὰ ἤρξατο ἀπὸ 15 ἡμερῶν ἤδη.

*
* *

Ἐπικροτοῦμεν εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἡ νῆσος κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'., πλὴν ἐνωρίτερον, νομίζομεν, ἔπρεπε νὰ γείνῃ ἐνέργεια περὶ τούτου, διότι πολλὰ ἀπητοῦντο νὰ γείνωσιν ὅπως ἀξιοπρεπῶς ἀναλόγως τῆς ἐπισημότητος τῆς ἑορτῆς ἀντιπροσωπευθῶσιν οἱ Ἕλληνες τῆς νήσου κάτοικοι.

*
* *

Ὁ ἀξιότ. συντάκτης τῆς «Times of Cyprus» διαμφισβητῶν τὴν ἑλληνικὴν τῶν Κυπρίων καταγωγὴν περιέρχεται εἰς θέσιν, ὀλίγον διαφέρουσαν γελοίας. Εἰς παρομοίαν θέσιν καταντᾷ καὶ πᾶς ὅστις πρὸς ἀντίκρουσιν ἀναλάβῃ ν' ἀποδείξῃ πράγματα ἀποδεδειγμένα. Δὲν θὰ περιέπιπτεν εἰς τοιαύτην πλάνην ὁ ἀξιότ. συντάκτης τῆς «Times» ἐὰν ἐμάνθανε καὶ ἐμελέτα καλῶς τὴν ἑλληνικωτάτην γλῶσσαν τῶν Κυπρίων (τῶν χωρικῶν ἐννοῶ) τὴν μᾶλλον πάσης ἄλλης ἑλληνικῆς χώρας ἀδιάφθορον διαμείνασαν, καὶ ὡς μαργαρίτας πολυτίμους διασώζουσαν εἰσέτι, παροιμίας, μύθους, λέξεις καὶ φράσεις, τοῦτ' αὐτὸ ὁμηρικάς, μεθ' ὅλην τὴν περιπετειώδη τύχην καὶ τοὺς διαφόρους δουλικοὺς ζυγοὺς οὓς ὑπέσχη ἡ νῆσος ἐπὶ σειρὰν αἰώνων πολλῶν· ἤκιστα δὲ κριτικὸν τυγχάνει τὸ ἀποφαίνεσθαι περὶ τοῦ εἴδους ταῦ δένδρου ἐκ τῶν ἐπ' αὐτοῦ συσσωρευθέντων ὑπὸ ἀνεμοσρόβυλων καὶ σιφώνων ξηρῶν ξένων φύλλων.

Ἐὰν δὲν εἴχομεν μάρτυρα τὴν γῆν μας, ἥτις καθ' ἑκάσην ρίπτει, ὡσεὶ διαμαρτυρομένη, κατὰ πρόσωπον τῶν Ἄγγλων τὰ ὑπ' αὐτῶν θαυμαζόμενα ἑλληνικὰ κειμήλιά τις· ἐὰν δὲν εἴχομεν μάρτυρα τὴν γλῶσσαν, τὰ φρονήματα καὶ τοὺς πόθους τῶν κυπρίων, ἀρκετὴ δ' ἡμᾶς μαρτυρία τῆς ἑλληνικῆς καταγωγῆς μας εἶνε ἄλλως τε αὐτὸς ὁ θερμὸς, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν, ζῆλος, τῶν κατὰ καιροὺς ἀναφαινομένων ἀμισβητητῶν μας.

*
* *

Ἡ «Ἐπίσημος ἐφημερὶς» ἀγγέλλει ἡμῖν ὅτι ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ἐν Συμβουλίῳ εὑρεστήθη νὰ διατάξῃ ὅτι ἀπὸ τῆς 3 Ἀπριλ. τοῦ 1889 δὲν θὰ λαμβάνεται πλέον δεκάτη τῆς μετάξης.

—Κακουργιοδικεῖα θὰ συγκροτηθῶσιν:

Ἐν Λευκωσ. τὴν	26 Νοεμβρ.	1888
» Κυρυνείᾳ »	21 Ἰανουαρ.	1889
» Πάφῳ »	25 Μαρτ.	»
» Λεμησ. »	4 Ἀπριλ.	»
» Λάρνακι »	15 Ἀπριλ.	»
» Ἀμμοχ. »	22 Ἀπριλ.	»

Ἐκ Λευκωσίας.

Ἐπανήλθομεν εἰς τὸ καλοκαῖρι, ἐνῷ μεθαύριον ὁ Σεπτέμβριος παραδίδει τὰ σκῆπτρα εἰς τὸν διάδοχόν του Ὀκτώβριον. Ὁ καιρὸς εἶνε θερμότατος καὶ ὁ ἥλιος καυσικός.

—Πρὸ τριῶν περίπου ἑβδομάδων δὲν φαίνεται ἀνὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν ἡ καταβρεκτήριος τοῦ Δημαρχείου μας ἅμαξα, ὅπως ἀφήσῃ ὄπισθέν της ψεκάδας τινὰς, καταχαθίζουσα τὸν κονιορτὸν καὶ δροσίζουσα τὸν κόσμον· φόβος δ' ὑπάρχει μὴ αὕτη ἐτέθη εἰς ἀποταξίαν, ὡς ἐκτελέσασα τὸν προορισμόν της, ἐνῷ εἰσέτι ὁ ἥλιος εἶνε τοσοῦτον καυσικὸς καὶ ὁ ἐγειρόμενος κονιορτὸς οὐκ ὀλίγον ἐνοχλητικὸς, ἰδίᾳ δὲ διὰ τοὺς πεζοπόρους.

«Πεζός».

—o—

Ἐκ Λάρνακος.

Τὸ ἀμείλικτον τοῦ θανάτου δρέπανον ἔκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ Χ' Δημητρίου Φιλιππίδου, τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ Γαμβροῦ τοῦ κ. Τουρμούση Πασχαλίδου, τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν 5 ἰσαμένου ἐν Καραβοσασίῳ ὅπου, διέμεινεν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, ἐπανερχόμενος ἐκ Χρυσοχοῦς εἰς Λευκωσίαν, ἵνα ἰατρευθῇ ἀπὸ τῆς κατεχούσης αὐτὸν ὀδυνηρᾶς ἀσθενείας τοῦ κακοήθους πυρετοῦ.

Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο ἐν ξηροποτάμῳ συνῳδᾷ τῇ τελευταίᾳ θελήσει τοῦ ἀποθανόντας.

Ὁ μακαρίτης ἦγε τὸ τεσσαρακοστὸν ἕκτον ἔτος τῆς ἡλικίας του· ὁ θάνατος αὐτοῦ, βαρὺ τραῦμα τῇ ἀπορφανισθείσῃ οἰκογενείᾳ καὶ τοῖς γνωρίσασι τοῦτον καὶ εὐεργετηθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ, ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον.

Εὐχόμεθα ἐκ μέσης ψυχῆς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν τῇ τε ἀπορφανισθείσῃ οἰκογενείᾳ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθεῖσιν.

«Ἄνια»

—o—

Ἐκ τῆς Ἐπαρχ. Μόρφου.

Τὰ σχολεῖα Ἄλωνος καὶ Πλατανισάσης τῇ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως ἠνώθησαν, προσληφθέντος διδασκάλου, τοῦ καὶ πέρυσι λίαν ἐπιτυχῶς τὴν σχολὴν Ἄλωνος διευθύναντος κ. Μ. Θεοδωρίδου, οὕτω δὲ καὶ τάξις ἀνωτέρων ἑλληνικῶν μαθημάτων ἐσχηματίσθη. Ἄξιοι ἐπαίνου καὶ συγχαρητηρίων τυγχάνουσι διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ σχολείου προσπαθείας των πάντες μὲν οἱ κάτοικοι τῶν μνησθέντων χωρίων, ἰδίᾳ δὲ οἱ αἰδεσιμώτατοι πρωτοπαπᾶ Ἰωάννης καὶ παπᾶ Μιχαὴλ παπᾶ Χριζοδούλου, καὶ οἱ κ. κ. Χατζηνικόλας Χατζηκυριακοῦ πρόεδρος καὶ Χατζηδημήτριος Σάββα·

Τὴν Αὐτοῦ Πανιερότητα ἀφιχθεῖσαν εἰς Πλατανισάσαν ὑπεδέξατο ἐγκαρδίως τὸ ποίμνιόν της, προσφωνήσαντος Αὐτῇ τὰ εἰκότα τοῦ μνησθέντος διδασκάλου. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐκτενοῦς εὐαγγελικῆς διδαχῆς ἠξιώθημεν ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος, οὗτινος οἱ παραινετικοὶ τρόποι καὶ τὸ γλυκὺ ὕφος κατεγοήτευσαν ἅπαντας. Κατόπιν, προπορευομένων τῶν μαθητῶν ὡδηγήθη ἡ Α. Πανιερότης εἰς τὴν ἀρτισύστατον σχολὴν ἔνθα ἐξήτασε τοὺς μαθητὰς εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ διδαχθέντα μαθήματα καὶ εὐχόχως εἰς ὅλαστὰς ἀποταθείσας ἐρωτήσεις ἔλαβεν ἀπαντήσεις.

Οἱ περὶ τὰ χωρία ταῦτα δύσβατοι δρόμοι, πρόξενοι συνεχῶν δυσχημάτων γίνονται. Πρό τινος ἱππεύς τις καὶ ἵππος κατακυλισθέντες συνετάφησαν, ἐσχάτως δὲ ζαπτιέ τινος, κρημνισθέντος μετὰ τοῦ ἵππου, ἀπεκόπη καθ' ὁλοκληρίαν ὁ ποῦς τοῦ ἵππου. Ἀνάγκη νομίζομεν νὰ φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς διορθώσεως τῶν δρόμων τούτων.

*

ΚΑΤΑΠΛΟΙ.

8βρίου 8. «Κιρλαγκὶτζ» ἀπὸ Ἄκρη μὲ 60 περίπου κενὰ βαρέλ. καὶ 15 δαμιντζ· ψάθαις.—10. «Πέρδικα» ἀπὸ Μερσίνα μὲ 86 περίπου κενὰ βαρέλ. 5 σάκ. γλυκάνισον καὶ 4 δεμ. διάφορα.—10. «Μητροφάνης» ἀπὸ Καστελλόριζον 1300 κοιλ. ρόδι 200 τράβες καὶ 68 κενὰ βαρέλ. καὶ δαμιντζ.—11. «Ἀλλαγιὰ» φορτηγὸς ἀπὸ Ἄκρη μὲ ἔλαια, φακὲς καὶ ρεβύθια.

ΑΠΟΠΛΟΙ.

8βρίου 10.—Ζενὲτ Σεργία δι' Ἀτταλειαν μὲ οἰνοπνεύματα.—«Σὲχ Ἰσμαὴλ» μὲ οἰνοπνεύματα δι' Ἀτταλειαν.—12 8βρ. «Εὐαγγελίστρια» διὰ Καστελλόριζον μὲ διάφορα.—«Ἀλλαγιὰ» ἀπῆλθεν εἰς Λάρνακα μὴ ἐπιτραπείσης τῆς ἐκφορτώσεως τῶν ὀσπρίων ἐν Λεμησσῷ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

(Ἐκ τῶν σημερινῶν ἐφημερίδων).

Βιέννη 3.—Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἔφθασε ἐνταῦθα. Ἡ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ συνάντησις ἦτο ἐγκαρδιωτάτη.

Οἱ δύο αὐτοκράτορες μετέβησαν θριαμβευτικῶς ἐκ τοῦ σταθμοῦ εἰς τὰ ἀνάκτορα ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τῶν ἐνθουσιωδῶν ἐπευφημιῶν τοῦ πλήθους.

Βιέννη 4.—Εἰς τὸ τὴν ἐσπέραν ταύτην δοθὲν δεῖπνον, ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ φέρων πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἐξῆρε τὴν σταθερὰν συμμαχίαν καὶ φιλίαν τὴν ἑνοῦσαν τὴν Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀπήντησε μὲ ὕφος ἀνάλογον.

Βουκουρέστιον 4.—Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας ἀφίκετο ἐνταῦθα, καὶ ἔτυχεν ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς.

Ζανζιβὰρ 4.—Οἱ ἰθαγενεῖς συνέλαβον ἀτμόπλοιόν τι τοῦ Σουλτάνου ὅπερ μετέβαινε πρὸς ὑποστήριξιν τῶν Ἄγγλων.

—Οἱ ἀραβῶνες τοῦ Γεωργίου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ δουκὸς τῆς Σάρτρης διαψεύδονται.

—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Σουλτάνον ἐν Κων/πόλει.

Πετρούπουλις 7.—Αἱ ρωσσικαὶ ἐφημερίδες ἐκφράζουσι τὴν δυσαρέσκειάν των ἕνεκα τῶν λόγων οὓς ἐξεφώνησαν οἱ αὐτοκράτορες Φραγκίσκος Ἰωσὴφ καὶ Γουλιέλμος, λέγουσαι ὅτι τείνουσι νὰ δημιουργήσωσι ταραχὰς μᾶλλον παρὰ ἡσυχίαν.

—

Λονδῖνον 26 — Τὰ «Ἡμερήσια νέα» ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ βασιλεύς τοῦ Βελγίου προπαρασκευάζει ἰσχυρὰν ἐκστρατείαν ὑπὸ τὸν Βάκερ πασᾶν πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Στάνλεϋ

Ἀθῆναι 26.—Ἡ κυβέρνησις ἔπεμψεν πρὸς τὴν Πύλην διακοίνωσιν ζητοῦσα τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἀρτίως κατασχεθέντος πλοίου καὶ τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας. Ἡ διακοίνωσις ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι τοιαῦται πράξεις δὲν θὰ ἐπαναληφθῶσι, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ φιλίας σχέσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν.

Λονδῖνον 26. Ἡ κυβέρνησις προέτεινεν εἰς τὴν Ἀποικίαν τοῦ Ἀκρωτηρίου νὰ προσαρτήσῃ τὴν Βεσουάναλαν. Ἡ κυβέρνησις τῆς ἀποικίας δὲν ἀπέφασισεν ἔτι, ἀλλ' ἔχει ὑπὸ σκέψιν τὴν ὑπόθεσιν

Ἀθῆναι, 26.—Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος ἠρραβωνίσθη τὴν θυγατέρα τοῦ δουκὸς τῆς Σάρτρης πριγκήπισσαν Μαργαρίταν γεννηθεῖσαν τὴν 25 Ἰανουαρίου 1869.— Ἡ μνηστὴ το-

πρίγκηπος Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος ἀνήκει εἰς τὸν ὡραιότατον καὶ εὐγενέστατον γαλλικὸν βισιλικὸν οἶκον τῶν Ὀρλιανιδῶν, ἔχει δὲ προῖκα εἴκοσιν ἑκατομμύρια Ἡ μνηστεία θέλει ἀγγελθῇ ἐπισήμως ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ἀθῆναι, 27.—Ἡ ὑπόθεσις τῶν Σποράδων εἶνε ἐν ὁδῷ διευθετήσεως. Οἱ συλληφθέντες ἁλιεῖς ἀπελύθησαν.

Βερολῖνον, 27.—Ἡ δημοσιότης ἡ δοθεῖσα εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Φρειδερίκου Γ'. ἐνέβαλεν εἰς σύγχυσιν τὴν αὐλήν. Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἠπείλησεν ὅτι θὰ παραιτηθῇ ἂν μὴ ἐτιμωροῦντο οἱ ἔνοχοι. Διαταγαὶ ἐδόθησαν ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ νὰ δοθῇ εἰς τὸ σύγγραμμα περισσοτέρα δημοσιότης.

—Κων)πολις, 27.— Ἡ Πύλη διέταξε τὸν διοικητὴν Χίου νὰ παύσῃ τὰς καταπιέσεις τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Βερολῖνον, 27.— Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος προσεχώρησεν εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ περὶ ποινικῆς καταδιώξεως τοῦ ἐκδότου τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Φρειδερίκου, ἐπὶ διακοινώσει ἀπορρήτων τοῦ κράτους.—Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀφίκετο εἰς Στουτγάρδην.

Βερολῖνον, 27.—Μάχη ἔγεινεν ἐν Σαμίᾳ καθ' ἣν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Μελιτόα ἡττήθησαν. Ὁ Ταμετέζε καθηρέθη, ἡ Ἄπια κατελήφθη καὶ ὁ Ματαάφα Ταμεσέλε ἀνεκηρύχθη βασιλεύς. Αἱ νῆσοι ἐκηρύχθησαν οὐδετέρα χώρα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γερμανίας.

Κων)πολις, 29.— Ἡ Ἰταλία ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ τὴν δήλωσιν τῆς Τουρκίας πρὸς ἐξήγησιν τοῦ ἄρθρου 10 τῆς συμβάσεως περὶ Σουεζίου Διώρυχος, ἂν μὴ ἡ Τουρκία ὁρίσῃ τὰς ἐν τῇ Ἀφρικῇ κτήσεις αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένου τοῦ δυτικοῦ συνόρου τῆς Τριπόλεως. Ἡ Πύλη ἀρνεῖται λέγουσα ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔδει νὰ κηρύξῃ τὴν Ἀλγερίαν ὡς δυτικὸν σύνορον τῶν κτήσεών της. Ὅθεν ἡ Πύλη θὰ πέμψῃ ἁπλῶς ἐγκύκλιον πρὸς τὰς δυνάμεις, ἐξηγοῦσαν τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον.

Βερολῖνον 29.—Πιστεύεται ὅτι ὁ καθηγητὴς Γκέφκερ, ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ πιστὰ παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι Φρειδερίκῳ Γ'. ἐκοινοποίησε τὸ ἡμερολόγιον.

Ζαρζιβὰρ, 29.— Οἱ Γερμανοὶ ἐγκατέλιπον πάντας τοὺς σταθμοὺς των ἐπὶ τῆς ἀκτῆς πλὴν δύο καὶ κατέφυγον ἐδῶ. Οἱ ἰθαγενεῖς ἀρνοῦνται ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σουλτάνου.

Ἀμβοῦργον, 1 86ρ..—Ὁ κ. Γκέφκερ συνελήφθη ἐνταῦθα.

Παρίσιοι, 1.— Ὁ «Χρόνος» προσβάλλει πικρῶς τὸν τρόπον τοῦ ἐνεργεῖν τοῦ κ. Κρίσπη ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς συνθήκης τῆς Σουεζίου Διώρυχος. Λέγει ὅτι ἡ διακοίνωσις του πρὸς τὴν Πύλην εἶνε πλήρης ὑπαινιγμῶν καὶ ὅτι σπανίως εἷς πρωθυπουργὸς ἐτόλμησε νὰ δείξῃ τὰ ἐχθρικά του αἰσθήματα τόσον φανερῶς.

Παρίσιοι, 1.— Εἰς τὸν λόγον ὃν ἀπήγγειλεν ἐν τῷ ὑπὸ τῶν ἐκλογέων τοῦ νομοῦ τῆς Σάιμη προσενεχθέντι αὐτῷ συμποσίῳ ὁ κ. Γκοβλὲ ἐκφράζει ἀνησυχίαν ἐπὶ τῶν πολλαπλῶν ἐκλογῶν τοῦ στρατηγοῦ Βουλαντζὲ, οὗτινος ὁ θρίαμβος θὰ ἐπιφέρῃ ἐμφύλιον πόλεμον, ἴσως δὲ καὶ ἐξωτερικὸν πόλεμον. Καθικετεύει τὸ ἔθνος νὰ ἐκλέξῃ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς φρόνιμον δημοκρατικὴν Βουλήν.

Βερολῖνον, 1.—Κατ' οἶκον ἔρευνα γενομένη παρὰ τῷ Γκέφκερ οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἐπέφερεν.

Λονδῖνον, 1.—Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Ἀθήνας.

Λονδῖνον, 1 —Ἡ νῆσος Ραβατοῦγκα ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν.

Μόναχον, 1.— Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀφίκετο καὶ ἔγεινε δεκτὸς μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

—Σήμερον ἀναχωρεῖ ἐκ Βιέννης ὁ Βασιλεὺς ἐπανερχόμενος εἰς Ἀθήνας, ἐνθα θὰ φθάσῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην. Μετὰ τοῦ Βασιλέως ἐπανακάμπτει χάριν τῶν ἑορτῶν καὶ ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος, ἀπελθὼν ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐκ Κοπεγχάγης, ὁ δὲ διάδοχος τοῦ Δανικοῦ θρόνου θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Βιέννης κατευθυνόμενος ἐνταῦθα βραδύτερον.

—Ἐγνώσθη ἐπισήμως ὅτι ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ Βασιλέως ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας καὶ ὁ πρίγκηψ τοῦ Σὰξ-Μάτνιγγεν, ὁ γνωστὸς μεταφραστὴς εἰς τὴν νεοελληνικὴν τοῦ «Φιέσκου», μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, πρεσβυτέρας ἀδελφῆς τῆς μνηστῆς τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου. Ὁ πρίγκηψ τοῦ Σὰξ-Μάτνιγγεν πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας, περιηγηθεὶς καὶ ἄλλα μέρη αὐτῆς, ὧν θερμότατος φιλέλλην καὶ θαυμαστὴς τῶν κειμηλίων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης.

—Μετ' ἐπιφυλάξεως ἀναγράφομεν εἴδησιν, κομισθεῖσαν ἐκ Λονδίνου, καθ' ἣν οἱ ἐκεῖ βαθύπλουτοι ὁμογενεῖς προτίθενται νὰ προικοδοτήσωσι τῶν διάδοχον Κωνσταντῖνον διὰ γενναίων χρηματικῶν ποσῶν. Ἤδη λέγεται ὅτι ὁ ἀμύθητα ἔχων πλούτη ἔμπορος καὶ τραπεζίτης κ. Ράλλης, θὰ προσενέγκῃ εἰς τὸν διάδοχον 25 χιλ. στερλίνας, τὸ παράδειγμα δὲ αὐτοῦ θ' ἀκολουθήσωσι καὶ ἄλλοι.

—Κατά τινας πληροφορίας κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἀφικνοῦνται ἐν Πειραιεῖ Ρωσσικὸς καὶ Γερμανικὸς στόλος, ὑπὲρ ὧν ἐγένετο ἡ δέουσα διευθέτησις ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς καὶ ἡτοιμάσθη ὁ κατάλληλος πρὸς ναυλοχίαν χῶρος.

ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΑ.

Τὰ ἐν Κύπρῳ χειρόγραφα.

(Ἀπόσπασμα ἀνεκδότου μελέτης).

Ἐκτελῶν ἐντολὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ ἐν Κων]πόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ μελέτην τῶν ἐν Κύπρῳ ἐν Μοναῖς καὶ ἀλλαχοῦ εὑρισκομένων βιβλιοθηκῶν, ἠψάμην τῆς ἐρεύνης καὶ μελέτης αὐτῶν τὸ καθ' ὑμᾶς. Ἐκ τῆς ἐρεύνης μου οὖν ταύτης συνέλεξα πολλὴν ὕλην, ἐξ ἧς μέρος μὲν ἐδημοσίευσα ἐν διαφόροις περιοδικοῖς καὶ ἐφημερίσι, μέρος δὲ ἱκανὸν ἀπέστειλα τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ.

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἔκπαλαι ἡ περικλεὴς νῆσος Κύπρος ἐκαλλιέργει τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ ἐτύγχανε θιασώτις τῆς παλαιᾶς γραμματολογίας περισυναγάγουσα πάνγραπτον μνημεῖον πρὸς μελέτην καὶ ὠφέλειαν πάσης χρησίμου γνώσεως.

Ἀποσπῶν οὖν ἐκ τῆς ἡμετέρας σχοινοτενοῦς ἐκείνης μελέτης ὀλίγα, ἔρχομαι δημοσιεύσαί τινα περί τινος χειρογράφου εὑρισκομένου ἐν τῇ κατὰ Καρπασίαν Μονῇ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα. Τὸ ἐν λόγῳ χειρόγραφον, ἔχον σχῆμα συνήθους βιβλίου, φέρει πλάτος ὀκτὼ δακτύλων καὶ μῆκος ἕνδεκα· ἔξωθεν τυγχάνει δεδεμένον διὰ φαιοῦ δέρματος καὶ γεγραμμένον ἐπὶ χάρτου σκληροῦ ἐν ᾗδῃ μεμβράνης καὶ ἐν σχήματι 16ου. Τὰ πρῶτα δύο φύλλα αὐτοῦ ἔν τε τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει τοῦ χειρογράφου εἰσὶ διατετρημένα· ἡ γραφὴ δ' ἐστὶ μεταξὺ τοῦ ΙΕ'—ΙΣΤ'. αἰῶνος, γραφέν, ὡς φαίνεται, ὑπὸ Ἀκακίου τινὸς μοναχοῦ τοῦ Κυπρίου.

Ἠγεῖται τοῦ χειρογράφου τὸ ἑξῆς:

«Βιβλίον καλούμενον πεντέωρτον, ἤγουν ἔχει πέντε ἁγίων τὰς ἑορτὰς αὐτῶν· μὲ ὅλην τὴν ταξιν ὅπου ψάλλεται εἰς τὰς ἁγίας αὐτῶν μνήμας, ὡς καθὼς φαίνεται ἐδῶ γεγραμμένον.

Συντεθεῖσα παρ' ἐμοῦ Ἀκακίου μοναχοῦ τοῦ Κυπρίου εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ εἰς τιμὴν τῶν ἁγίων.

Ἐνετίησι 1733».

Προτάσσεται δ' εἶτα ὁ παραινετικὸς λόγος τοῦ Ἀκακίου Μοναχοῦ εἰς φύλ. τέσσαρα· ἑκάστη σελὶς περιέχει 20 σειράς.

Τὰ ἐναρκτικὰ γράμματα τῆς σελίδος εἰσὶ πολλάκις γεγραμμένα πυρρῷ βάμματι.

Περιέχει δὲ τὰ ἑξῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

1. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Φίλωνος μετὰ τοῦ βίου καὶ Συναξαρίου αὐτοῦ.
2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συνεσίου Ἐπισκόπου Καρπασέων.
3. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θύρσου ἐπισκόπου, τοῦ ἀναχωρητοῦ.
4. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα.
5. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φωτεινῆς.
6. Ἐπιστολαὶ ὡραιότατα εἰς κάθε πρόσωπον εἰς βασιλεῖς, Πατριάρχας, καὶ Ἀρχιεπισκόπους καὶ μητροπολίτας καὶ ἐπισκόπους, καθηγουμένους, Ἱερομονάχους, Ἱερεῖς καὶ Ἱεροδιακόνους καὶ καλογέρους ἀκόμη καὶ εἰς ἄρχοντας καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους κτλ.
7. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγ. Σωζομένου.

Ἐκτὸς τούτων τὸ μνησθὲν χειρόγραφον σύγκειται ἐξ 170 φύλ. σελ. 340, καὶ περιέχει πολλὰς εἰσέτι ἱστορικὰς εἰδήσεις περὶ κτίσεως καὶ ἁλώσεως Ἀμμοχώστου, Καρπασίας καὶ ἑτέρων πόλεων τῆς Κύπρου· περιέχει πολλὰς ἐπιστημονικὰς καὶ ἀστρονομικὰς εἰδήσεις μετὰ δύο πινάκων, ὧν ὁ εἷς ὁ ζωδιακὸς κύκλος, ὁ δ' ἕτερος ἡ πυξίς.

Ἐν τέλει δὲ ἓν μικρὸν λεξικὸν ἑρμηνεῦον τὰς τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς λέξεις εἰς τὴν ἁπλῆν γλῶσσαν.

Εἶτά τινα περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγ. Φωτεινῆς τοῦ εὑρισκομένου ἐν Ἁγ. Ἀνδρονίκῳ Καρπασίου, ὑπάρχει δὲ καὶ ὁ βίος αὐτῆς.

Τοιοῦτον συνελέντι μοι εἰπεῖν τὸ ἐν λόγῳ χειρόγραφον.

Δημοσιεύοντες δὲ τὰ ὀλίγα ταῦτα, προτρέπομεν πάντας τοὺς ἐν Κύπρῳ λογίους καὶ ἰδίως τοὺς μοναχοὺς, φύλακας πολλῶν χειρογράφων ἐν ταῖς Μοναῖς αὐτῶν, ἵνα πραγματευθῶσι περὶ τῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν κειμηλίων πρὸς διαλεύκανσιν τῆς καθόλου ἱστορίας τῆς Κύπρου, ἥτις εἰσέτι διατελεῖ ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ σκότους.

Ἐν Βαρωσίοις.

Χρ. Παπαδόπουλος

Μεταξὺ τῶν ἀπείρων φυτῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἐδημιούργησεν, ὑπάρχει καὶ μικρόν τι καλούμενον Εὐαίσθητον ἢ φυτὸν τῆς Εὐαισθησίας. Εἶνε δὲ ὡραῖον, τρυφερὸν, καὶ ὡς ἀθῶα κόρη πολὺ αἴδημον (ἐντροπαλόν).

Ἐὰν τὸ ἐγγίξῃς, δὲν σὲ κεντρόνει ὅπως τὸ ῥόδον οὔτε σὲ φαρμακόνει ὅπως ἡ τζουκνίδα, ἀλλὰ μόνον ἀποσύρεται ἀπὸ σοῦ, ὡς νὰ ἐροβεῖτο μὴ τὸ βλάψῃς. Τὰ μικρὰ καὶ λεπτά του φύλλα ἐναγκαλίζονται μεταξύ των καὶ κύπτουσι πρὸς τὴν γῆν, ὡς νὰ ἔλεγον. «Παρακαλοῦμεν μὴ μᾶς κακοποιήσετε».

Τὸ περίεργον καὶ μοναδικὸν τοῦτο φυτὸν ὅμως, ἐὰν ἐξακολουθῇ τις νὰ τὸ ἐγγίζῃ συχνά, χάνει κατὰ μικρὸν τὴν εὐαισθησίαν του καὶ γίνεται καθὼς τὰ ἄλλα φυτά, μὴ φροντίζον ποῖος τὸ ἐγγίζει καὶ ποῖος οὐχί.

Ὁ Θεὸς τὸ ἐπροίκισε μὲ τὴν εὐαισθησίαν ταύτην, διὰ νὰ τὸ προφυλάττῃ ἀπὸ κινδύνους. Ὅθεν ὅταν τὴν χάσῃ, χάνει τὸ προφυλακτικὸν μέσον, τὸ ὁποῖον εἶχε κατὰ τῶν ἐχθρῶν του.

Τώρα, ἀγαπητά μου τέκνα, δὲν σὰς ὑπενθυμίζει τὸ φυτὸν τοῦτο κἄτι τι ἄλλο; Δὲν σᾶς ὑπενθυμίζει τὸ ὡραῖον, τὸ τρυφερὸν, τὸ εὐαίσθητον φυτὸν, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔχει φυτεύσει εἰς τὴν καρδίαν ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν; Ἠξεύρετε τὸ ὄνομά του. Δὲν ὀνομάζεται Συνείδησις; Πόσον ζαρόνει φυσικὰ εἰς τὸ πρῶτον ἔγγιγμα τῆς κακίας! Πόσον μᾶς προειδοποιεῖ νὰ κλείσωμεν αὐτὴν ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες ζητοῦν νὰ ἀστειευθοῦν μὲ τοὺς δισταγμούς μας, νὰ παίξουν μὲ τὰς ἀρετάς μας!

Φιλάττετε, λοιπὸν, μικροί μου φίλοι, τὸ φυτὸν τοῦτο ἀπο πᾶσαν προσέγγισιν, ἡ ὁποία δύναται νὰ τὸ κάμῃ ἀναίσθητον καὶ ἐπομένως ἀνίκανον νὰ σᾶς προειδοποιῇ περὶ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου.

Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐπὸ εὐσπλαχνίαν πρὸς ἡμᾶς ἔβλεσε τὸν φύλακα τοῦτον εἰς τὰς καρδίας μας, ἡμεῖς ἀπὸ εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἴδιον ἡμῶν συμφέρον πρέπει νὰ τὸ περιποιώμεθα καὶ νὰ τὸ καλλιεργῶμεν. Ἐὰν δὲ πράττωμεν οὕτω, θὰ εὕρωμεν ἐπὶ τέλους, ὅτι πάντα τὰ περὶξ ἡμῶν θὰ κατασταθῶσι γλυκύτερα, καλλίτερα καὶ καρποφορώτερα.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασὶ ἁ. ποιότητος γρ.	205—210
« β'.	160—190
» κόκκινα . » .	120—140
» ξυνισμένα	30— 50
ῥακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . .	65
Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας γρ.	95—97
τὸ χαλεπικὸ καντάρι.	
σταφίδες βρασταὶ ἡ ὀκὰ παρ.	46— 50
ἄλευρα ἐντόπισ ἁ. ποιότητος »	112—114

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.